

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
5 У. 8798/14
16.03.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, са седиштем у ..., ул. ..., коју представља ..., ББ, кога заступа пуномоћник Мирослав М. Николић, адвокат из Београда, ул. 27. марта бр. 11/І, поднетој против туженог Министарста правде Републике Србије, ради поништаја закључка, број: 080-00-3/2014-26 од 27.05.2014. године, у предмету промена у регистру, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.03.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** закључак Министарста правде Републике Србије, број: 080-00-3/2014-26 од 27.05.2014. године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком прекида се поступак покренут по захтеву тужиоца од 17.10.2011. године, за одбачај пријаве за упис у Регистар цркава и верских заједница, као и свих других пријава и захтева за упис поднетих од стране "ВВ", са седиштем у ..., односно за брисање из Регистра свих уписа по предметним пријавама и захтевима странке са супротним интересом, ради решавања претходног питања у управном спору који се води пред Управним судом у предмету 12 У.бр.2120/12.

У тужби, поднетој Управном суду дана 27.06.2014. године, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост закључка туженог органа из свих разлога предвиђених одредбом члана 24. Закона о управним споровима. Указује да нису били испуњени законски услови за прекид поступка из члана 134. Закона о општем управном поступку, јер је за решавање претходног питања на које се позива тужени, управо надлежан тужени орган, а не Управни суд или други орган, имајући у виду одредбе чл.

20. став 1., а у вези са чл. 17. Закона о црквама и верским заједницама, као и одредбе чл. 8. став 1. Закона о управним споровима, те одредбе чл. 36. и чл. 37. став 15. Закона о министарствима, према којим законским одредбама је тужени искључиво надлежан да води Регистар цркава и верских заједница и да одлучује о захтеву за упис у тај Регистар. Такође је навео да тужени није поступио по налогу суда из пресуде 17 У.20555/13 од 30.04.2014. године, којом је туженом у истој управној ствари наложено да одлучи по захтеву тужиоца од 17.10.2011. године и да се тужилац сматра уписаним у Регистар цркава и верских заједница на основу одредбе чл. 20. став 7. Закона о црквама и верским заједницама, јер се, на основу тих материјално-правних законских одредби сматра да је одобрен упис тужиоца у Регистар цркава и верских заједница, будући да тужени у законском року од 60 дана није донео решење о упису тужиоца. Са тих и других у тужби ближе наведених разлога, предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорени управни акт у целости, те да уколико сматра да за то постоје законски услови ову управну ствар реши у спору пуне јурисдикције, јер је у смислу наведеног очигледно да тужени већ готово три године избегава да поступи по захтеву тужиоца у управном поступку, као и због тога што утврђено чињенично стање пружа поуздан основ за то, а по природи ствари, нови акт о прекиду поступка није потребан, или да предмет врати туженом на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу, тужени орган остао је у свему при разлозима наведеним у образложењу оспореног закључка и предложио је да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног закључка и списка предмета ове управне ствари произлази да је тужени орган у поступку, који је претходио доношењу оспореног закључка, а поступајући у извршењу пресуде Управног суда 17 У.20555/13 од 30.04.2014. године, утврдио да из списка предмета, број: 080-00-77/2011-10, произлази да је 15.05.2006. године, тужилац у складу са чланом 18. став 1. Закона о црквама и верским заједницама ("Службени гласник РС", бр. 36/06), поднео пријаву за упис наведене верске заједнице у Регистар цркава и верских заједница и да по овој пријави упис у Регистар није извршен, па је пред Управним судом покренут и водио се управни спор под бројем 12 У.2120/12, а спор се води управо око тога да ли управљачко-организациона структура коју представља АА, представља Исламску заједницу, односно традиционалну верску заједницу у смислу одредбе члана 15. Закона о црквама и верским заједницама, па у том смислу док се не оконча спор поводом тога, није могуће решавати по захтеву тужиоца у овој ствари. Наиме, тужилац је 17.10.2011. године, поднео захтев, као и накнадни захтев од 18.01.2012. године и поднесак од 06.04.2012. године, којим се тражи одбачај пријаве за упис у Регистар цркава и верских заједница, као и свих других пријава и захтева за упис поднетих од стране "ВВ" са седиштем у ..., односно за брисање из Регистра свих уписа по предметним пријавама и захтевима странке са супротним интересом. Такође, у тим захтевима се наводи да је АА са седиштем у ..., ..., овде тужилац, традиционална Исламска заједница из члана 10.

став 2. и 15. Закона о црквама и верским заједницама. Сагласно члану 15. наведеног закона, тужиоцу је признат статус традиционалне верске заједнице у Републици Србији и континуитет са правним субјективитетом стеченим на основу Закона о исламској верској заједници Краљевине Југославије ("Службене новине Краљевине Југославије", бр. 29/1930), а увидом у Регистар цркава и верских заједница, утврђено је да је Исламска заједница *ex lege* уписана у Регистар као традиционална верска заједница у Републици Србији, али и да у Регистар нису уписани подаци о адреси седишта ове заједнице и имену, презимену и својству лица овлашћеног да представља и заступа ову верску заједницу. С тим у вези, чињеница да је Исламска заједница законом одређена као традиционална, не значи и да је самим тим решено питање организационо-управљачке структуре која ће ту заједницу водити. Самим тим, наводи из поднетог захтева од 17.10.2011. године да је Исламска заједница Србије традиционална верска заједница у смислу одредбе члана 10. став 2. и 15. Закона о црквама и верским заједницама и да су захтеви или пријаве било које друге верске организације у супротности са већ извршеним уписом АА у Регистар цркава и верских заједница, по налажењу туженог органа нису основани и не одговарају чињеничном стању, јер у Регистар није уписана (ниједна) организационо-управљачка структура Исламске заједнице. Полазећи од тога да је пред Управним судом поводом уписа тужиоца у Регистар цркава и верских заједница, покренут управни спор под бројем 12 У.2120/12, који није окончан, те да одлука овог суда и достављени списи који нису враћени туженом представљају претходно питање које чини самосталну правну целину, а без чијег се решавања не може решити сама управна ствар, тужени орган је на основу одредбе члана 134. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву оспореног закључка.

Међутим, по оцени суда, основано се у тужби оспорава законитост закључка туженог органа, јер је исти донет уз повреде правила поступка из члана 235. став 1., а у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Ово стога што по оцени суда, није било основа да се поступак прекине применом одредбе члана 134. Закона о општем управном поступку, јер одлука Управног суда у предмету који се води под бројем 12 У.2120/12, не представља претходно питање. Наведено са разлога што је исти тужилац у предмету 12 У.2120/12 поднео Управном суду тужбу због ћутања Министарства правде Републике Србије по пријави тужиоца, број: 202/06 од 15.05.2006. године, за упис у Регистар који води то министарство. Стога су основани наводи тужбе да је то питање, које тужени сматра претходним за одлучивање у овом управном поступку, који се односи на захтев за одбачај и брисање свих других пријава Исламских заједница у Регистар, у надлежности Министарства правде за решавање, а не суда, а Министарство правде Републике Србије је, као надлежни орган, који оцењује испуњеност услова за упис у Регистар и по члану 20. став 1. Закона о црквама и верским заједницама, у обавези да о том захтеву одлучи у року од 60 дана од дана поднетог захтева.

Како је захтев тужиоца за упис поднет дана 15.05.2006. године, то је тужени орган био у обавези да о истом одлучи у року од 60 дана и није било основа да

тужени решавајући по захтеву тужиоца за одбачај пријаве коју је поднела "ВВ" са седиштем у ..., који представља посебан управни поступак, оспореним закључком прекине тај поступак до окончања управног спора у предмету 12 У. 2120/12, који се односи на тужбу због ћутања туженог. Управо одредба члана 134. Закона о општем управном поступку, упућује на то да у конкретној ситуацији није било основа за прекид поступка, јер не постоји питање које као претходно треба да реши Управни суд, будући да је исти орган супротно одредби члана 20. Закона о црквама и верским заједницама, пропустио да то питање реши у законском року. Осим тога, Управни суд је решио предмет 12 У.2120/12 дана 09.05.2014. године, те су стога наводи тужбе основани.

Предлог тужиоца да суд сам реши ову управну ствар суд није уважио, с обзиром на то да природа ствари и утврђено чињенично стање не пружају поуздан основ за то, те нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

С обзиром на то да је оспорени закључак поништен због повреде правила поступка, Управни суд је одлучио без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним закључком повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), с тим што су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди, обавезујући за тужени орган, у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 16.03.2017. године, 5 У.8798/14

Записничар
Снежана Николић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП